



Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 14 marca 2025 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej

Rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 października 2017 r. Rozporządzenie ustanawia ogólnounijne zasady i warunki przyznawania unijnego znaku towarowego. Ujednolica ono i zastępuje rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 oraz jego liczne kolejne zmiany.

Unijny znak towarowy

Każda osoba i każde przedsiębiorstwo, w tym podmioty prawa publicznego, mogą uzyskać znak towarowy UE poprzez rejestrację.

Znak towarowy może się składać z dowolnych oznaczeń, zwłaszcza z wyrazów (w tym nazwisk), rysunków, liter, cyfr, kształtu towarów lub ich opakowań, pod warunkiem że takie oznaczenia umożliwiają:

- odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw; oraz
- przedstawienie ich w rejestrze znaków towarowych w taki sposób, by odbiorcy i organy dokładnie wiedzieli, jaki jest przedmiot ochrony.

Prawa właściciela

Unijny znak towarowy daje jego właścicielowi wyłączne prawa, zgodnie z treścią których zakazane jest stosowanie przez osoby trzecie następujących oznaczeń w celach handlowych:

- oznaczenia identyczne z unijnym znakiem towarowym dla towarów lub usług identycznych z tymi, dla których unijny znak towarowy jest zarejestrowany;
- oznaczenia, w odniesieniu do których istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd i pomylenia ich z innym znakiem towarowym;
- oznaczenia identyczne z unijnym znakiem towarowym lub do niego podobne dla towarów lub usług, które nie są podobne do tych, dla których zarejestrowano unijny znak towarowy, w przypadku gdy cieszy się on renomą i ma odróżniający charakter.

Właściciel unijnego znaku towarowego nie może jednak zakazać osobom trzecim stosowania następujących elementów w celach handlowych:

- nazwisko, nazwa lub adres właściciela;
- oznaczenia dotyczące cech towarów lub usług, takich jak rodzaj, jakość i ilość;
- znak towarowy, jeżeli jest to niezbędne do wskazania przeznaczenia towarów lub usług, takich jak akcesoria lub części zamienne.

Zgłoszenie

Zgłaszający dokonują zgłoszenia unijnego znaku towarowego w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelaktualnej (EUIPO).

Zgłoszenie musi zawierać następujące informacje:

- wniosek o rejestrację unijnego znaku towarowego;

- informacje identyfikujące zgłaszającego;
- wykaz towarów lub usług, w odniesieniu do których wnioskuje się o rejestrację;
- przedstawienie znaku towarowego.

Zgłaszający uiszczają także opłatę za zgłoszenie. Opłata jest uiszczana w terminie jednego miesiąca od daty złożenia dokumentów w EUIPO.

EUIPO zastąpił Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego z dniem 23 marca 2016 r. zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2424 zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 207/2009. Oba te rozporządzenia zostały zastąpione przez rozporządzenie (UE) 2017/1001.

Rejestracja

- EUIPO rozpatruje, czy złożone zgłoszenie spełnia wszystkie warunki przyznania unijnego znaku towarowego.
- Publikacja zgłoszenia umożliwi osobom trzecim zgłoszenie sprzeciwu wobec jego przyznania na podstawie wcześniejszych praw w trybie postępowania sprzeciwowego.
- Jeśli zgłoszenie będzie spełniać wszystkie wymagane kryteria i nie zostanie wniesiony ani przyjęty sprzeciw, następuje publikacja rejestracji znaku towarowego.

Czas trwania i przedłużenie

- Unijne znaki towarowe rejestrowane są na okres 10 lat od daty dokonania zgłoszenia.
- Rejestrację można przedłużyć na kolejne okresy dziesięcioletnie. Wniosek o przedłużenie należy złożyć w terminie 6 miesięcy przed końcem ważności rejestracji.

Zrzeczenie się, wygaśnięcie i unieważnienie

Zrzeczenie się unijnego znaku towarowego może dotyczyć niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których jest on zarejestrowany. Prawa właściciela znaku mogą wygasnąć, jeśli:

- znak towarowy nie był rzeczywiście używany w UE przez okres pięciu lat;
- znak towarowy stał się nazwą zwykle używaną dla towaru lub usługi;
- znak towarowy może wprowadzać w błąd opinię publiczną co do charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego tych towarów lub usług.

Rzeczywiste używanie oznacza sytuację, w której jeśli przedsiębiorstwo rejestruje unijny znak towarowy, używa go przez pewien okres, a następnie zaprzestaje jego używania przez nieprzerwany okres 5 lat, znak towarowy może wygasnąć. Wynika to z faktu, że pozbawione sensu jest zapewnianie ochrony znakom towarowym, które nie są używane; brak jest też interesu w zakazywaniu jego używania innemu przedsiębiorstwu, które może legalnie pragnąć go używać.

W rozporządzeniu określono także podstawy unieważnienia znaku towarowego. Podstawy te obejmują na przykład sytuację, gdy zgłaszający działał w złej wierze w momencie dokonywania zgłoszenia znaku towarowego.

Unijne znaki wspólne

Przy zgłaszaniu wniosku o rejestrację można oznaczyć unijny znak towarowy jako wspólny. Zgłoszenia unijnego znaku wspólnego mogą składać organizacje:

- wytwórców,
- producentów,
- usługodawców,
- handlowców,
- osób prawnych regulowanych prawem publicznym.

Unijne znaki certyfikujące

Możliwe jest także oznaczenie unijnego znaku towarowego jako znaku certyfikującego. Właściciel takiego znaku certyfikuje materiał, sposób wytwarzania towarów lub wykonywania usług, jakość, dokładność lub inne cechy (z wyłączeniem pochodzenia geograficznego) certyfikowanych towarów i usług.

Postępowanie

Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 ma zastosowanie do postępowań odnoszących się do unijnych znaków towarowych i zgłoszeń unijnych znaków towarowych, a także do jednoczesnych i kolejnych powództw na podstawie unijnych znaków towarowych i krajowych znaków towarowych.

Państwa UE wyznaczają „sądy w sprawach unijnych znaków towarowych”. Sądy te mają wyłączną właściwość we wszystkich sporach dotyczących naruszeń i ważności unijnych znaków towarowych.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Wyroby medyczne – elektroniczne instrukcje używania

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (służba zdrowia) – na podstawie analizy [Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych](#) oraz [Rozporządzenia wykonawczego Komisji \(UE\) 2021/2226 z dnia 14 grudnia 2021 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2017/745 w odniesieniu do elektronicznych instrukcji używania wyrobów medycznych – projekt rozporządzenia wykonawczego zmieniającego rozporządzenie wykonawcze \(UE\) 2021/2226 w odniesieniu do wyrobów medycznych, dla których instrukcje używania mogą być udostępniane w formie elektronicznej](#) – Etap legislacyjny – Projekt aktu prawnego. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 21 marca 2025 r.

Proponowana inicjatywa umożliwi stosowanie instrukcji używania w formacie elektronicznym w odniesieniu do wszystkich wyrobów medycznych przeznaczonych do wyłącznego użytku pracowników służby zdrowia.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2226 ogranicza jego stosowanie do niektórych wyrobów medycznych i ich akcesoriów.

Wyniki ankiety na temat zastępowania papierowych instrukcji użytkowania przez elektroniczne instrukcje użytkowania, którą Komisja przeprowadziła w okresie od 1 sierpnia do 10 października 2024 r., wyraźnie wskazują na preferencję wśród pracowników służby zdrowia do otrzymywania instrukcji użytkowania w formie elektronicznej niż papierowej. Udostępnianie instrukcji użytkowania w formie elektronicznej pomaga sektorowi zdrowia dostarczać lepsze i szybsze rozwiązania.

Zakres stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/2226 powinien zatem zostać rozszerzony na wszystkie wyroby medyczne i ich akcesoria objęte rozporządzeniem (UE) 2017/745, które są przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych.

Link: <https://pracodawcy.pl/wyroby-medyczne-elektroniczne-instrukcje-uzywania/>

2. Instrument „Łącząc Europę” na lata 2014–2020 – ocena

Konsultacje publiczne przepisów prawa funduszy strukturalnych w UE (infrastruktura w sektorach transportu, energii i telekomunikacji) – na podstawie analizy zmienionego

Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 28 maja 2025 r.

Instrument „Łącząc Europę” (CEF1) na lata 2014–2020 utworzono jako wspólny program finansowania na potrzeby ukończenia transeuropejskich sieci infrastruktury w sektorach transportu (TEN-T), energii (TEN-E) i telekomunikacji. Sieci te powinny ułatwiać połączenia transgraniczne, sprzyjać spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, przyczyniać się do podniesienia konkurencyjności społecznej gospodarki rynkowej oraz do przeciwdziałania zmianie klimatu. Uzasadnieniem utworzenia wspólnego instrumentu finansowania było umożliwienie pełnego wykorzystania synergii między tymi trzema sektorami. Budżet na wdrożenie CEF1 wynosi 30,4 mld EUR.

W sektorze transportu instrument CEF1 wykorzystuje się głównie do wsparcia projektów infrastrukturalnych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach sieci TEN-T. Projekty te ukierunkowane są na usunięcie wąskich gardel, budowę brakujących połączeń i modernizację odcinków transgranicznych, a także poprawę interoperacyjności kolei. W ramach instrumentu CEF1 współfinansuje się również infrastrukturę bezpiecznego i zrównoważonego transportu (na przykład punkty zaopatrzenia w paliwa alternatywne dla transportu drogowego lub portów) oraz wzajemnie połączone i interoperacyjne rodzaje transportu i usługi transportowe (terminale multimodalne, połączenie portów lub portów lotniczych z siecią kolejową, systemy aplikacji telematycznych dla dróg, kolei, śródlądowych dróg wodnych i statków oraz systemy zarządzania ruchem lotniczym). Na instrument „Łącząc Europę” w sektorze transportu przeznaczono budżet w wysokości 24,1 mld EUR. Dla państw kwalifikujących się do objęcia wsparciem w ramach Funduszu Spójności przewidziano środki w łącznej wysokości 11,3 mld EUR.

W sektorze energii CEF1 przyczynia się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które wspierają dalszą integrację wewnętrznego rynku energii oraz interoperacyjność transgranicznych sieci elektroenergetycznych i gazowych. Projekty te mają na celu zapewnienie UE większego bezpieczeństwa dostaw energii, włączenie energii ze źródeł odnawialnych do sieci przesyłowej oraz rozwój inteligentnych sieci energetycznych i sieci przesyłowych dwutlenku węgla. Budżet przeznaczony na instrument „Łącząc Europę” w sektorze energii wynosi 5,35 mld EUR.

W sektorze telekomunikacji CEF1 ukierunkowany jest na projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, które mają na celu wsparcie interoperacyjności, łączności, zrównoważonego rozprzestrzeniania, funkcjonowania i modernizacji transeuropejskiej infrastruktury usług cyfrowych oraz inwestycji stymulujących rozwój i modernizację sieci szerokopasmowych, aby przyczynić się do osiągnięcia celów Europejskiej agendy cyfrowej w zakresie łączności szerokopasmowej. Budżet przeznaczony na instrument „Łącząc Europę” w sektorze telekomunikacji wynosi 1 mld EUR.

Instrument „Łącząc Europę” na lata 2014–2020 jest centralnie zarządzanym unijnym programem finansowania infrastruktury transportowej, energetycznej i telekomunikacyjnej. Instrument „Łącząc Europę” przyczynia się do realizacji sieci transeuropejskich dzięki budżetowi w wysokości 30,4 mld EUR.

Niniejsza ocena obejmuje skuteczność, wydajność, spójność, adekwatność i unijną wartość dodaną współfinansowania w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na rzecz projektów infrastrukturalnych w trzech sektorach.

Główne zainteresowane strony, z którymi przeprowadzone zostaną konsultacje:

w odniesieniu do instrumentu „Łącząc Europę” w sektorze transportu:

- – państwa członkowskie (krajowe ministerstwa odpowiedzialne za wdrażanie instrumentu „Łącząc Europę”, TEN-T i projektów w zakresie mobilności wojskowej);
- – promotorzy projektów (zarządcy infrastruktury transportowej, podmioty utworzone w celu realizacji połączeń transgranicznych i przedsiębiorstwa prywatne);
- – instytucje finansowe (Europejski Bank Inwestycyjny i krajowe banki prorozwojowe);
- – przyszli użytkownicy infrastruktury współfinansowanej z CEF (stowarzyszenia przewoźników kolejowych/armatorów/przewoźników lotniczych/drogowych, spedytorzy, operatorzy transportu multimodalnego, zasiedziali lub nowi operatorzy kolejni oraz organizacje pasażerów);
- – zainteresowane strony z sektora środowiska;
- – europejscy koordynatorzy dziewięciu korytarzy sieci bazowej TEN-T i dwóch priorytetów horyzontalnych;

w odniesieniu do instrumentu „Łącząc Europę” w sektorze energii:

- – państwa członkowskie (krajowe ministerstwa odpowiedzialne za wdrażanie projektów CEF i TEN-E);
- – promotorzy projektów (operatorzy systemów energetycznych, operatorzy sieci składowania i sieci przesyłowych dwutlenku węgla, przedsiębiorstwa takie jak podmioty zaangażowane w rozwój odnawialnych źródeł energii i zakłady użyteczności publicznej);
- – stowarzyszenia europejskich sieci operatorów systemów energetycznych;
- – Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER);
- – krajowe organy regulacyjne;
- – właściwe organy krajowe odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń;
- – instytucje finansowe (Europejski Bank Inwestycyjny i krajowe banki prorozwojowe);
- – użytkownicy infrastruktury (odbiorcy energii, przedsiębiorstwa kompensujące emisje, odbiorcy przemysłowi, organizacje konsumenckie, przedsiębiorstwa takie jak producenci i dostawcy energii);
- – organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska;
- – grupy regionalne w ramach priorytetowych korytarzy i obszarów infrastruktury energetycznej TEN-E;

w odniesieniu do Instrumentu „Łącząc Europę” w sektorze technologii cyfrowych:

- – organy państw członkowskich odpowiedzialne za infrastrukturę cyfrową;
- – operatorzy telekomunikacyjni (sieci telekomunikacji ruchomej, sieci szkieletowe, podmorskie);
- – potencjalni użytkownicy sieci 5G (producenci samochodów, świadczeniodawcy opieki zdrowotnej itp.);
- – dostawcy sprzętu (np. producenci kabli podmorskich);
- – przedsiębiorstwa wdrażające infrastrukturę kablową;
- – inwestorzy w infrastrukturę cyfrową.

Link: <https://pracodawcy.pl/instrument-laczac-europe-na-lata-2014-2020-ocena-2/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. [Od demokracji cyfrowej do ciemnej materii: W jaki sposób program Horyzont wspiera badania i innowacje w Polsce?](#)

Digital democracy to dark matter: How Horizon supports research and innovation in Poland

Od przeszło 40 lat Unia Europejska wspiera nowatorskie badania naukowe, a także rozwój wiedzy i innowacji. Dzięki stymulowaniu postępu naukowego, unijny program badań i innowacji skupia się na stawianiu czoła niektórym spośród z najważniejszych wyzwań stojących przed Europą, począwszy od nowotworów, a kończąc na zmianie klimatu. Najnowsze wydanie broszury CORDIS Results Pack na temat programu Horyzont w Polsce jest pierwszą publikacją z serii wydawnictw zwracających uwagę na wpływ funduszy przekazywanych przez Unię Europejską na wspieranie innowacji naukowych, wzrost konkurencyjności, tworzenie nowych miejsc pracy oraz rozwój i skalowanie innowacyjnych przedsiębiorstw.

Polska może poszczycić się wspaniałą historią nauki i wieloma osiągnięciami w tym obszarze. Począwszy od rewolucyjnych wniosków astronoma Mikołaja Kopernika, a kończąc na pionierskich odkryciach Marii Skłodowskiej-Curie, polscy naukowcy i polskie badaczki zapisałi się w istotny sposób w historii rozwoju fizyki jądrowej i cząsteczkowej, medycyny, wirusologii, żywienia, ekonomii, językoznawstwa i wielu innych dziedzin.

W ramach swoich sztanदारowych programów finansowania, w tym programów ramowych „Horyzont 2020” (2014-2020) i „Horyzont Europa” (2021-2027), Unia Europejska zainwestowała przeszło 2 miliardy euro w 10 000 organizacji badawczych i przemysłowych działających w Polsce. Wśród laureatów konkursów i zdobywców dofinansowań znalazło się blisko 100 uznanych badaczy, którzy otrzymali granty związane z doskonałością badawczą, z kolei przeszło 280 naukowców na początku swojej drogi zawodowej wzięło udział w programie stypendiów w ramach działania „Maria Skłodowska-Curie”.

Link: <https://pracodawcy.pl/od-demokracji-cyfrowej-do-ciemnej-materii-w-jaki-sposob-program-horyzont-wspiera-badania-i-innowacje-w-polsce/>

2. #CyfrowyStart PFR: Cyber Resilience Act (CRA) w pigułce. Co musisz wiedzieć?

Polski Fundusz Rozwoju w ramach cyklu #CyberRegulacje wyjaśnia założenia rozporządzenia Cyber Resilience Act (CRA) oraz przedstawia, jak wpływa ona na producentów, dostawców i użytkowników technologii, zapewniając wyższy poziom bezpieczeństwa cyfrowego!

Krok 1. Czym jest CRA?

Cyber Resilience Act (CRA) to rozporządzenie Unii Europejskiej, mający na celu ustanowienie standardów w zakresie zasad cyberbezpieczeństwa urządzeń łączących się z Internetem, zwłaszcza w obszarze Internetu Rzeczy. Głównym dążeniem aktu prawnego jest zapewnienie wyższej jakości, niezawodności oraz bezpieczeństwa produktów i usług z zakresu IoT.

Krok 2. Kogo dotyczy?

Producenci sprzętu i oprogramowania będą zobowiązani do spełnienia szeregu kluczowych wymagań w zakresie cyberbezpieczeństwa. Przede wszystkim będą musieli zapewnić skuteczne usuwanie ewentualnych podatności na zagrożenia przez cały okres przewidywanego użytkowania produktu lub co najmniej przez pięć lat od jego wprowadzenia na rynek.

Dodatkowo, w przypadku wykrycia usterek w produktach lub usługach, producenci będą zobowiązani do ich niezwłocznego zgłaszania Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA) w ciągu 24 godzin od momentu identyfikacji problemu.

Wymagania te dotyczą różnych stron zaangażowanych w cykl życia tych produktów, od projektowania i rozwoju po dystrybucję i nadzór rynku!

Krok 3. Terminy obowiązywania

Rozporządzenie zostało przyjęte 23 października 2024 r. Producenci mają 24 miesiące na pełne wdrożenie wymogów rozporządzenia, z wyjątkiem obowiązków związanych ze zgłaszaniem podatności i incydentów, które muszą być spełnione w ciągu 12 miesięcy od wejścia w życie aktu.

Krok 4. Jak przygotować firmę i uniknąć kar?

Warto rozpocząć od przeprowadzenia audytu praktyk związanych z projektowaniem, rozwojem i utrzymaniem produktów cyfrowych. Analiza ta pozwoli na identyfikację obszarów wymagających poprawy w kontekście nowych regulacji i zwiększenia poziomu cyberbezpieczeństwa.

Bezpieczeństwo powinno być uwzględniane na każdym etapie cyklu życia produktu – od fazy projektowania, poprzez rozwój, aż po wdrożenie i utrzymanie. Kluczowe jest wdrożenie regularnych testów penetracyjnych, analizy kodu źródłowego oraz ciągłego monitorowania podatności, aby na bieżąco eliminować potencjalne zagrożenia.

Istotnym elementem jest także skuteczne zarządzanie podatnościami i aktualizacjami. Organizacja powinna wdrożyć mechanizmy umożliwiające szybkie wykrywanie, zgłaszanie i usuwanie luk w zabezpieczeniach

Bezpłatny kurs PFR.

PFR poleca kurs Firma bezpieczna cyfrowo, przygotowany z niebezpiecznik.pl, z którego dowiesz się, jak prosto zabezpieczyć firmę w sieci, podnieść standardy bezpieczeństwa i ochronić się przed kosztownymi incydentami.

Link: <https://pracodawcy.pl/cyfrowystart-pfr-cyber-resilience-act-cra-w-pigulce-co-musisz-wiedziec/>

3. Fundusze unijne dla JST w ramach budżetu na lata 2021-2027, 28.03.2025 g. 10:00 – Webinar

Związek Pracodawców Polska Miedź oraz Punkt Informacyjny Funduszy Europejskich w Legnicy zapraszają na webinar dedykowany dla jednostek samorządu terytorialnego „Fundusze unijne dla JST w ramach budżetu na lata 2021-2027”.

28 marca 2025 roku, g. 10:00 – 11:15; Webinarium online na platformie zoom. Udział w spotkaniu jest BEZPŁATNY.

W przypadku osób z niepełnosprawnościami prosimy o poinformowanie organizatora o swoich potrzebach. Umożliwi to przygotowanie odpowiedniej pomocy oraz zapewni sprawną obsługę spotkania.

Jednostki samorządu terytorialnego są głównymi beneficjentami funduszy w nowej perspektywie finansowej UE. Łączna kwota, którą w oparciu o Umowę Partnerstwa, nasz kraj będzie mógł przeznaczyć na realizację projektów w całej Polsce, wynosi 76 mld euro. Pieniądze te zostaną zainwestowane w cyfryzację, infrastrukturę komunalną, ochronę środowiska, energetykę, edukację, dostępność i sprawy społeczne. Fundusze unijne 2021-2027 pozwolą samorządom na kontynuację planów, w szczególności w zakresie infrastruktury transportowej (drogi wojewódzkie, drogi lokalne), społecznej (edukacja, ochrona zdrowia) oraz wodno-kanalizacyjnej i odpadowej. JST będą mogły realizować przedsięwzięcia również z zakresu rynku pracy, informatyzacji, OZE czy turystyki.

Webinar ma na celu zapoznanie osób zarządzających JST, ekspertów z zakresu inwestycji samorządowych z aktualnymi informacjami dotyczącymi konkursów dedykowanych dla samorządu terytorialnego w ramach programów finansowych ze środków UE. Dodatkowo zaprezentowane zostaną zasady dotyczące finansowania projektów w ramach Krajowego Planu Odbudowy oraz Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027.

PROGRAM SPOTKANIA, 28.03.2025 (piątek)

10.00 – 10.05 Wprowadzenie – Związek Pracodawców Polska Miedź

10.05 – 10.15 Sieć Punktów Informacyjnych Funduszy Europejskich

10.15 – 11.05 Wsparcie dla JST w ramach programów:

- Fundusze Europejskie dla Dolnego Śląska,
- Fundusze Europejskie na Infrastrukturę i Środowisko,
- Krajowy Plan Odbudowy,
- Plan Strategiczny dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027.

11.05 – 11.15 Pytania – odpowiedzi, podsumowanie spotkania

Link: <https://pracodawcy.pl/fundusze-unijne-dla-jst/>

4. [Innovation, Grants & Incentives Alert KPMG: Zielone światło dla elektromobilności! Dofinansowanie stacji ładowania dla transportu ciężkiego.](#)

[Dofinansowanie stacji ładowania dla transportu ciężkiego. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ogłasza konkurs.](#)

W obliczu dynamicznie rozwijającej się elektromobilności, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ogłasza konkurs, który może stać się kluczowym impulsem dla rozwoju infrastruktury ładowania pojazdów ciężkich w Polsce. Dzięki wsparciu finansowemu do 100% podmioty zainteresowane budową stacji ładowania mają szansę na realizację ambitnych projektów, które przyczynią się do zrównoważonego rozwoju transportu.

[Na stronie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej opublikowany został szczegółowy opis konkursu dotyczącego wsparcia budowy i rozbudowy ogólnodostępnych stacji ładowania dla transportu ciężkiego. Program ten, realizowany w latach 2024-2029, oferuje atrakcyjne warunki dla podmiotów zainteresowanych rozwojem infrastruktury elektromobilności.](#)

Program NFOŚiGW skierowany jest do przedsiębiorców, którzy pragną aktywnie uczestniczyć w rozwoju ekologicznego transportu. Dzięki możliwości uzyskania dofinansowania pokrywającego nawet 100% kosztów kwalifikowanych, inwestycja w stacje ładowania staje się realna.

Budżet programu wynosi aż 2 miliardy złotych, z czego co najmniej 80% przeznaczone jest na budowę lub rozbudowę stacji ładowania zlokalizowanych wzdłuż sieci bazowej TEN-T. Pozostałe 20% budżetu skierowane zostanie na projekty przy centrach logistycznych, bazach eksploatacyjnych oraz terminalach intermodalnych.

[Nabór wniosków rozpoczyna się 31 marca 2025 roku, a zainteresowane podmioty powinny przygotować się na spełnienie określonych warunków konkursowych. Kluczowe wymagania obejmują m.in. lokalizację stacji w strategicznych punktach sieci transportowej oraz zapewnienie odpowiedniej mocy ładowania, co najmniej 350 kW.](#)

Program priorytetowy NFOŚiGW jest doskonałą okazją dla tych przedsiębiorców, które chcą aktywnie uczestniczyć w transformacji energetycznej i przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych. Dzięki wsparciu finansowemu, możliwe jest nie tylko rozwinięcie infrastruktury ładowania, ale także utrzymanie konkurencyjności polskiej branży transportowej na rynku europejskim.

[Równoległe do powyższego zaproszenia, NFOŚiGW ogłosił również nabór wniosków na projekty dotyczące budowy lub rozbudowy sieci elektroenergetycznych na potrzeby ogólnodostępnych stacji ładowania dużych mocy. Dostępna alokacja Programu wynosi 2 miliardy PLN. Nabór skierowany jest do Operatorów Systemu Dystrybucyjnego \(OSD\), co daje unikalną możliwość uniknięcia kosztów infrastruktury niezbędnej do zapewnienia zasilania stacji ładowania przez inwestorów.](#)

Link: <https://pracodawcy.pl/innovation-grants-incentives-alert-kpmg-zielone-swiatlo-dla-elektromobilnosci-dofinansowanie-stacji-ladowania-dla-transportu-ciezkiego/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Urząd Publikacji Unii Europejskiej, CORDIS i Dyrekcja Generalna ds. Badań Naukowych i Innowacji, Urząd Publikacji Unii Europejskiej; Polski Fundusz Rozwoju S.A.; Punkt Informacyjny Funduszy Europejskich w Legnicy; KPMG (KPMG Sp. z o.o.)